

Ο.Λ.Μ.Ε.
Γραφείο Τύπου
Ερμού & Κορνάρου 2
ΤΗΛ: 210 32 30 073 - 32 21 255
FAX: 210 32 27 382 – 33 11 338
www.olme.gr
e-mail: olme@otenet.gr

Αθήνα, 18/11/2014

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΑΤΗ ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»

Κύριε διευθυντά,

Με ομοβροντία άρθρων και σχολίων έσπευσε να αντιδράσει η εφημερίδα σας στις πρόσφατες κινητοποιήσεις των μαθητών καθώς και σε τηλεοπτική εμφάνιση του προέδρου της ΟΛΜΕ στην εκπομπή «Ανατροπή» του Ι. Πρετεντέρη (MEGA, 10-11-2014). Τρία από αυτά ξεχωρίζουν για την απαξιωτική στάση, τη μεροληψία και την εμπάθεια απέναντι στον κλάδο των εκπαιδευτικών και τους εκπροσώπους του, και μας υποχρεώνουν να απαντήσουμε, αποβλέποντας στην πληρέστερη ενημέρωση του αναγνωστικού κοινού σας. Πρόκειται για τα άρθρα του Άγγελου Στάγκου για τις *μαθητικές καταλήψεις* (6-11), «*Η Ιωάννα και ο εξορκιστής*» του Τάκη Θεοδωρόπουλου (12-11) και «*Το μάθημα που δεν έγινε*» του Πάσχου Μανδραβέλη (12-11).

Ανάμεσα σ' αυτούς φαίνεται πως πρωταγωνιστεί ο πρόεδρος της ΟΛΜΕ: «υποκινητής», κατά τον Α.Σ., αφού «δεν καταδικάζει τις μαθητικές κινητοποιήσεις»· «υποβολέας» των μαθητών, κατά τον Π.Μ., που «κοπιάρουν τη ρητορεία των ασπρομάλληδων, όπως είναι ο πρόεδρος της ΟΛΜΕ»· και το ευρηματικό αποκορύφωμα: «εξορκιστής» (!) κατά τον Τ.Θ., που βάζει τους νέους να μιλούν με τη δική του φωνή.

Άλλο κοινό χαρακτηριστικό των τριών δημοσιευμάτων η -αποκλειστική σχεδόν- ενοχοποίηση των εκπαιδευτικών και των εκπροσώπων τους για ό,τι αρνητικό συμβαίνει στην εκπαίδευση. «Έχει τεράστια ευθύνη και ο κ. Κοτσιφάκης και οι εκλογείς του», κατά τον Π.Μ., γιατί αρκετοί νέοι ψηφοφόροι ψήφισαν στις τελευταίες εκλογές το ναζιστικό μόρφωμα. Για την πολιτική σήψη του κατεστημένου και την ευμενή αντιμετώπιση του ναζιστικού μορφώματος από σημαντικό μέρος πολιτικών και δημοσιογράφων, τσιμουδιά. Οι εκπαιδευτικοί ευθύνονται, κατά τον Α.Σ., και για το χαμηλό επίπεδο της εκπαίδευσης των νέων και τη στροφή τους προς την ιδιωτική εκπαίδευση. Ακόμη και για την «παπαγαλία» βρήκε τον μοναδικό ένοχο ο Τ.Θ.. Λέξη για τις ευθύνες της πολιτείας για τα ανούσια και ακατάλληλα σχολικά προγράμματα και βιβλία, για την απουσία σχολικών βιβλιοθηκών, για το εξοντωτικό και αντιπαιδαγωγικό «νέο λύκειο». Λέξη και για τα αλλεπάλληλα οδυνηρά πλήγματα που δέχεται η εκπαίδευση εξαιτίας της πολιτικής της τρόικας και των μνημονίων.

Ας προσθέσουμε στις επισημάνσεις μας για τα συγκεκριμένα δημοσιεύματα τη συστηματική υποτίμηση των νέων και τη σχεδόν παντελή απουσία παιδαγωγικού τακτ και ευαισθησίας απέναντί τους. Άγονται και φέρονται κυριολεκτικά από τα κόμματα και τους συνδικαλιστές, και υιοθετούν αβασάνιστα την ξύλινη γλώσσα και την παρωχημένη επιχειρηματολογία τους,

κατά τους συνεργάτες σας, ακόμα κι όταν εντυπωσιάζουν με το μεστό και ώριμο λόγο τους, όπως η 17χρονη Ιωάννα της «Ανατροπής». Ειρήσθω εν παρόδω ότι η φράση της Ιωάννας στη συγκεκριμένη εκπομπή, «η κυβέρνηση θέλει μια υπνωτισμένη νεολαία, κάτι που ούτε η χούντα δεν είχε τολμήσει», υποδηλώνει σαφώς την ικανότητα της ομιλούσας να αντιλαμβάνεται τη διαφορά της χούντας από τη δημοκρατία. Όπως όμως και τις παθογένειες που χαρακτηρίζουν την τελευταία.

Κύριε διευθυντά,

Όταν αποφασίσει κανείς να κλείσει τα μάτια στη σημερινή, ζοφερή πραγματικότητα, το μόνο που απομένει να συζητήσει είναι από πού «αντέγραψαν» οι νέοι, ποιο κόμμα ή ποιος συνδικαλιστής μιλούσε με τη δική τους φωνή. Κι ενώ λίγο αργότερα θα κληθούν να ψηφίσουν ως πολίτες, σήμερα, στα 16 και τα 17 τους, παρουσιάζονται να μην έχουν την ωριμότητα να τοποθετηθούν απέναντι στα κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα που βιώνουν στο σπίτι, στη γειτονιά και στο σχολείο. Οφείλουμε λοιπόν, κατά τους συντάκτες σας, να τους προστατέψουμε από τις σειρήνες των κοινωνικών ερεθισμάτων, που απειλούν να τους φέρουν σε επαφή με λαϊκίστικες και ανατρεπτικές απόψεις και να αλώσουν την τρυφερή και άδολη ψυχή τους.

Και αν, παρ' όλη αυτή την προστασία, οι νέοι μας παρεκκλίνουν και επιμένουν να ασχολούνται με τα προβλήματα που βιώνουν, αν διανοηθούν να αμφισβητήσουν τα κάθε είδους κατεστημένα με τη φλόγα και την επαναστατικότητα της ηλικίας τους, αν τολμήσουν να διεκδικήσουν και να αγωνιστούν για ό,τι πιστεύουν πως τους ανήκει, τότε είναι φανερό ότι έχει μπει μέσα τους ο σατανάς-κόμμα ή ο σατανάς-συνδικαλιστής και χρειάζονται άμεσο εξορκισμό.

Εντέλει ας αναρωτηθούμε: «Καταθλιπτικό» είναι το θέαμα «παιδιών που παριστάνουν τους μεγάλους», κατά τον Τ.Θ., ή μήπως κατάθλιψη πρέπει να προκαλεί το γεγονός πως δεν επιτρέπουμε στα παιδιά να χαρούν τη νιότη τους και τα αναγκάζουμε να γεράσουν πρόωρα εντάσσοντάς τα σε ένα κόσμο που το μόνο που εγγυάται είναι η εκπαιδευτική και επαγγελματική τους δυσπραγία;

Και μια καταληκτική παρατήρηση: αν ο λόγος ενός «ασπρομάλλη δασκάλου βρίσκει απήχηση στους δεκαεπτάχρονους μαθητές του», αυτό αποτελεί τιμή για τον δάσκαλο και ένδειξη ότι ακόμα και στις σκοτεινές αυτές μέρες οι δάσκαλοι βρίσκονται, ευτυχώς, εκεί ακριβώς που πρέπει να βρίσκονται: Δίπλα στη νέα γενιά. Στις αγωνίες και στον αγώνα τους για ένα καλύτερο αύριο.

Αθήνα, 18/11/14

Το Γραφείο Τύπου της ΟΛΜΕ